

ISKRA

Št.4.

Novo mesto 16.marca 1943.

L.IV.

Molk je skrivnost uspeha.

Eno najbolj vzgojnih sredstev za obvladanje samega sebe je brezdvomna molk. Že pitagorejci so nalagali svojim učencem preizkušnjo, ki je obstajala v večletni vaji v molčenju. Tega pa niso delali morebiti samo zato, ker je molk za razmišljanje potreben, ampak predvsem zato, ker so vedeli, da je molk ena najtežjih vaj v obvladanju samega sebe.

Prvi odziv človeka na akcijo od zunaj se izraža v govorjenju. Molčanje je torej zmaga duha nad poželenjem narave, je začetek osvobajanja izpod vsemogočne oblasti zunanega sveta. To vzgojno in pomirjevalno delo ima Tomaž Kempčan v mislih, ko pravi: "Molk ust je veliko sredstvo, da pridemo do srčnega miru."

Vaditi se moramo predvsem v tem, da bomo popolnoma molčali o skrivnostih, ki so nam jih drugi zaupali. Klepetavost nas privede večkrat do tega, da govorimo o stvari, o kateri ne bi smeli. Zato ni čudno, če nas ljudje ne cenijo. Človek, ki tako izdaja skrivnosti drugih, ne čuti nikake odgovornosti in nima nobene oblasti nad samim seboj.

Prilik za vajo v molku je vsak dan dovolj. Poiščimo si jih tudi sami! Zdaj pa zdaj poskusimo to ali ono novico, ki nam je na jeziku, obdržati zase! Borba proti klepetavosti in proti neprilичnemu govorjenju nam bo veliko pomagala pri oblikovanju našega značaja.

Pa tudi od znotraj prihajajo skušnjave zoper molčanje. Radi bi koga zabavali, se malo z njim pošalili. Prepogosto pa nas to zavede, da rečemo kaj takega, kar vest že vnaprej obsoja. Krepko voljo moramo imeži, da se lahko premagamo, kadar nas srbi jezik, da bi povedali kako šalo. Zaposlitev volje pa je toliko bogatejša za naš značaj, čim bolj tisti molk porabimo, da od bližje pregledamo vse smešnice. Tedaj spoznamo, koliko želja po povzdigovanju samega sebe in zaničevanju bližnjega, koliko želja, da bi ugajali, in koliko lahkomišelnosti

tiči za temi salami.

Zdaj pa še nekaj besed o važnosti molka v naši organizaciji.

KA je borbena organizacija in ima kot taka cilj, pridobivati svet za Kristusa. Boriti se mora proti vsemu, kar jo pri delu ovira. Proti napadajočemu sovražniku pošilja v boj strnjene vrste Kristušovih borcev, da razbijejo vse satanove postojanke in uničijo njegovo vojsko. To je naš cilj in zanj se bomo borili do smrti.

V borbi pa potrebujemo načrtov. Naš cilj, za katerim stremimo, je znan tudi nasprotniku, ne sme pa vedeti za naše načrte, sicer je borba brez smisla, ker sovražnik nima pred seboj več trdne in strnjene elite. Če bi vedel vse, bi videl, kje nas mora obkoluti, kje napasti, kje podminirati in kje obstati z bombami, da nas uniči.

Iz tega moremo spoznati, kako važen je molk za našo organizacijo. Nasprotnik je podminiral že dokaj katoliških društev, a KA nebo, ker je bo varoval pred to usodo ravno molk, to važno sredstvo, brez katerega si danes ne moremo misliti borbene organizacije.

+++++

MATEMATIČNA DEFINICIJA ČASA.

Ali si že kdaj preišljal, kako dolg je sedanji čas? Fotograf slika s tristotinko sekunde. Ali je mar to sedanji čas? Z najmodernejšimi aparati lahko slikajo s pettisočinko sekunde. Kolik čas je to, si predstavljamo takole: Fotograf nas slika; od aparata smo oddaljeni tri metre; tisti čas, v katerem gre zvok (333 m na sek.) zaklopa od aparata do našega ušesa, traja $45 \times \frac{1}{5000}$ sek. Ali je to dolžina sedanjega časa? Človek napreduje. V bodočnosti bo zgradil prav gotovo aparate, katerih zaklopi bodo zmožni 100- in več tisočink sekunde. Iz tega sklepamo: Sedanji čas je neskončno majhen. Predstavljamo si ga lahko kot mejo med prihodnostjo in preteklostjo. Upal bi si trditi, da je sedanji čas le prečara naših črtov. Dejansko ga sploh ni, dasi ga v navadnem jeziku toliko uporabljamo.

Kako dolgo je naše življenje? Čas je sestavljen iz samih neskončno majhnih časovnih enot - "sedanjih časov". Neskončno malo bi lahko morda pisali kot kvocient $\frac{1}{\infty}$. Čas je torej: . Če to ptimjamo z našimi časovnimi enotami, dobimo, da je n. pr. 1 sek. , 1 minuta pa bi imela potemtakem , kar je enako, , ker je neskončno velika številka že številka, nad katero ni več višje številke. Iz tega bi sklepali, da je = in da so ure, sekunde, minute merjene z neskončno

ujahnimi enotami sedanjega časa, med seboj enake količine. Čas je neskončno majhen, na bo to eno ali petdeset let.

Ne vem, če je v tem izvajanju kaj pravilnega, toda poglejmo: Ali se ne zdi včasih človeku, da je preteklost en sam trenutek? Vse gre z blazno brzino v preteklost; čez petdeset let se bo zdela preteklost ravno tako dolga, kot je sedaj. Ob koncu življenja, ko bomo začutili večnost, ali ne bo takrat naše življenje žalosten ali vesel trenutek?

Če je mogoče kje kdo bral podobno razpravo o času, naj jo objavi. Jaz gradim na lastnem preučevanju in ne jamčim, da je izvajanje pravilno.

K a k o n a j č i t a m .

V prejšnjih številkah našega lista smo spoznali, da je treba brati počasi, pazljivo in pa rajši manj, a tisto temeljito, ako hočemo imeti od knjige čim več koristi. Razmišljajmo dalje!

Vsakemu je znan latinski rek: Quot capita, tot sententiae. Pa tudi po lastni izkušnji si lahko prišel do spoznanja, da dobro, ako se s tovarišem pomeniš, o tem, kar si čital. Večkrat mislimo, da kako stvar prav dobro razumemo; če pa slišimo sodbo drugega, le premnogokrat spoznamo, da smo napačno umeli in da tovariš to drugače pojmuje. Ali se ti ni še nikoli primerilo, da si po kakem razgovoru sprevedel važnost kake misli, ki se ti je prej zdela docela nepomembna? Zato si dobim vedno koga, ki je isto bral kot mi, da se pomenim z njim! "Man überdenkt nur, was man mit andern durchspricht," pravi Goethe.

Razmišljajmo pa tudi sami o najvažnejših delih knjige in lepih mislih, ki jih srečamo. Schönbach piše v knjigi: "Über Lesen und Bildung", da mnogi, tudi taki, ki se imajo za izobražene, čitajo kot otroci. Knjiga jim je le slika, na kateri ne ločijo predmetov ne sence ne svetlobe. O vsem, kar so brali, vedo le približno povedati, dasi vedno čepe pri knjigah. Od kod tolika brezplodnost pridobljenih idej, predstav in vtisov? Globljo umetnost čitanja le malokdo dojame. Katera pa je tista globlja umetnost? Razmišljanje. Kolikokrat se zgodi, da pri prvem branju ne razumemo dobro, kaj hoče pisatelj povedati. Napačno bi bilo, ako bi šli kar lepo dalje. Ravno tedaj nastopi predvsem dožljnost razmišljanja. Preberimo odstavek še enkrat ali tudi večkrat, dokler nam ni vse jasno... e tako ne bomo mogli reči, da ne vemo skoraj

nič, ko smo to ali ono knjigo prebrali.

(Dalje prihodnjič)

Tiro.

Komunizem in obiski.

Znano je, da so komunisti zelo praktični in iznajdljivi v svojih taktiki, kadar hočejo uspeti s svojimi revolucionarnimi idejami. Do sedaj smo še vse njihove metode razkrinkali. Ker se tega tudi sami zavedajo, pridejo vsak dan z novimi, morda še bolj premetenimi načini. Vedno skušajo minirati naše organizacije. Pred kratkim so zavajali naše fante v pijančevanje. Tudi tu se nam jih je posrečilo razkrinkati.

Komunisti pa niso obupali. Začeli pa so z novimi načini. Posebno v osmem razredu so postali prevej delavni. Zanimajo se za stanovanja in življenje dijakov, zlasti mladcev, in začeli so hoditi na obiske. Pri tem se vedejo neolikani. Vsako stvar hočejo prevrniti in preizkati. To pa zato, da bi kaj zvedeli ali našli kak dokument, ki bi jim prišel prav pri preprečevanju naših načrtov.

Zato, mladci, če pride kakšen komunist k vam, pazite, da ne bi dobil kako organizacijsko stvar. Imejte svoje stvari vedno dobro skrite, da rdečkarjem ne bodo prišle v roke!

M L A D C I I Z b o r o v a n j e bo v nedeljo 21.
marca ob pol 11^h dopoldne na nabičajnem kraju. Udeležba
obvezna!
dpoi

Knjižica Primož Ločnik: "Komunizem in njegov pravi obraz je prispela. Stane le 4 Lire zato je prav, da jo dobi v roke vsak dijak, da jo preštudira.

Sin, v tem življenju nisi nikdar varen; dokler živiš, ti bo potreba duhovnega orožja sv. o b h a j i l a .

Treba je izrabiti priliko, da se v mladi duši vanme smisel za žrtve, brez žrtev ni človek nič.